

Wyrok Trybunału (pierwsza izba) z dnia 24 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Centrale Raad van Beroep – Niderlandy) – Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank / D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV

(Sprawa C-477/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Zabezpieczenie społeczne – Rozporządzenie (UE) nr 1231/2010 – Właściwe ustawodawstwo – Zaświadczenie A I – Artykuł 1 – Rozszerzenie możliwości korzystania z zaświadczenia A I na obywateli państw trzecich zamieszkujących legalnie na terytorium państwa członkowskiego – Legalne zamieszkanie – Pojęcie

(2019/C 93/17)

Język postępowania: niderlandzki

Sąd odsyłający

Centrale Raad van Beroep

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Raad van bestuur van de Sociale verzekeringsbank

Strona pozwana: D. Balandin, I. Lukachenko, Holiday on Ice Services BV

Sentencja

Artykuł 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1231/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. rozszerzającego rozporządzenie (WE) nr 883/2004 i rozporządzenie (WE) nr 987/2009 na obywateli państw trzecich, którzy nie są jeszcze objęci tymi rozporządzeniami jedynie ze względu na swoje obywatelstwo, należy interpretować w ten sposób, że obywatele państw trzecich, tacy jak ci, których dotyczy sprawa w postępowaniu głównym, przebywający i wykonujący tymczasowo pracę w różnych państwach członkowskich na rzecz pracodawcy mającego siedzibę w danym państwie członkowskim, mogą powoływać się na przewidziane w rozporządzeniu (WE) nr 883/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego i rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 987/2009 z dnia 16 września 2009 r. dotyczącym wykonywania rozporządzenia nr 883/2004 zasady koordynacji w celu określenia ustawodawstwa w zakresie zabezpieczenia społecznego, któremu podlegają, ze względu na to, że przebywają oni i pracują legalnie na terytorium państw członkowskich.

⁽¹⁾ Dz.U. C 357 z 23.10.2017.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 16 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Finanzgericht Düsseldorf – Niemcy) – Deutsche Post AG / Hauptzollamt Köln

(Sprawa C-496/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Unia celna – Unijny kodeks celny – Artykuł 39 – Status upoważnionego przedsiębiorcy – Rozporządzenie wykonawcze (UE) 2015/2447 – Artykuł 24 ust. 1 akapit drugi – Wnioskodawca inny niż osoba fizyczna – Kwestionariusz – Gromadzenie danych osobowych – Dyrektywa 95/46/WE – Artykuły 6 i 7 – Rozporządzenie (UE) 2016/679 – Artykuły 5 i 6 – Przetwarzanie danych osobowych

(2019/C 93/18)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Finanzgericht Düsseldorf

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Deutsche Post AG

Strona pozwana: Hauptzollamt Köln

Sentencja

Artykuł 24 ust. 1 akapit drugi rozporządzenia wykonawczego Komisji (UE) 2015/2447 z dnia 24 listopada 2015 r. ustanawiającego szczegółowe zasady wykonania niektórych przepisów rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 ustanawiającego unijny kodeks celny w związku z dyrektywą 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych i swobodnego przepływu tych danych oraz z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólnym rozporządzeniem o ochronie danych) należy interpretować w ten sposób, że organy celne mogą wymagać od wnioskodawcy ubiegającego się o status upoważnionego przedsiębiorcy dostarczenia numerów identyfikacji podatkowej nadanych dla celów poboru podatku dochodowego, dotyczących wyłącznie tych osób fizycznych, które są uprawnione do działania w imieniu wnioskodawcy lub sprawują kontrolę nad jego kierownictwem oraz osób odpowiedzialnych za sprawy celne wnioskodawcy, jak również dane kontaktowe urzędów skarbowych właściwych dla wszystkich tych osób, w zakresie, w jakim dane te umożliwiają tym organom uzyskanie informacji dotyczących poważnych lub powtarzających się naruszeń przepisów celnych lub przepisów podatkowych albo popełnionych przez te osoby fizyczne poważnych przestępstw karnych związanych z ich działalnością gospodarczą.

⁽¹⁾ Dz.U. C 347 z 16.10.2017.

Wyrok Trybunału (czwarta izba) z dnia 17 stycznia 2019 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Augstākā tiesa – Łotwa) – SIA „KPMG Baltics” działająca w charakterze syndyka masy upadłości AS „Latvijas Krājbanka” / SIA „Ķīpars AI”

(Sprawa C-639/17) ⁽¹⁾

Odesłanie prejudycjalne – Zamknięcie rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych – Dyrektywa 98/26/WE – Zakres stosowania – Pojęcie „zlecenia transferu” – Zlecenie płatnicze przekazane przez posiadacza zwykłego rachunku bieżącego instytucji kredytowej, wobec której ogłoszona została następnie upadłość

(2019/C 93/19)

Język postępowania: łotewski

Sąd odsyłający

Augstākā tiesa

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SIA „KPMG Baltics” działająca w charakterze syndyka masy upadłości AS „Latvijas Krājbanka”

Strona pozwana: SIA „Ķīpars AI”

Sentencja

Zlecenie płatnicze takie jak będące przedmiotem postępowania głównego, przekazane przez posiadacza zwykłego rachunku bieżącego instytucji kredytowej i obejmujące przeniesienie środków do innej instytucji kredytowej, nie wchodzi w zakres pojęcia „zlecenia transferu” w rozumieniu dyrektywy 98/26/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 19 maja 1998 r. w sprawie zamknięcia rozliczeń w systemach płatności i rozrachunku papierów wartościowych, zmienionej dyrektywą 2009/44/CE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 6 maja 2009 r., i w rezultacie nie jest objęte zakresem stosowania tejże dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. C 52 z 12.2.2018.